

Yılmaz Özdil

İletişim Bilgileri ▾

yozdil@sozcu.com.tr

Yayınlanma: 02 Haziran 2017

Aa

Yazarlar - Yılmaz Özdil

Songül

Sene 2014.

Aylardan temmuz.

Sıcak erkenden bastırmıştı, bunaltıcı bir Ankara sabahıydı.

Cinnah Caddesi'ndeki avukatlık bürosunun kapısı çalındı.

Gelen... Boylu poslu, etrafına ışık saçan bir kızdı.

Bir kot, bir tişört, elinde mütevazı bir çanta vardı.

Buyur ettiler, oturdu.

Son derece mahcuptu.

Zihninden geçen kelimeleri tartıyor, nasıl anlatacağını, lafa neresinden başlayacağını bilemiyordu.

Gözleri doldu.

“Onurumu kurtarmak istiyorum” diyebildi.

*

Yüreği yaralı bir kız...

Yüreği mangal bir kadına gelmişti.

*

Çünkü, onuru için kapısını çaldığı avukat... Erkek geçinenlerin masanın altına saklandığı dönemde, tek başına cübbesini giyip, dünya hukuk tarihinde ilk kez, Anayasa Mahkemesi'nin önünde adalet nöbeti başlatan, asrın iftirası Balyoz'un çökmesini sağlayan, anıt kadın, Şule Nazlıoğlu Erol'du.

*

Ve, tecrübeli meslek hayatı boyunca görmediğim vaka, görmediğim kumpas kalmadı diye düşünen Şule Nazlıoğlu Erol bile hayret etmişti... Çünkü, onurunu kurtarmak için kapısını çalan genç kız, binbaşydı!

*

Songül.

Beş çocuklu bir ailenin en küçüğü, son gülüydü.

Henüz sekiz yaşındayken babasını kaybetmişti.

Dişinden tırnağından arttıran dar gelirli anacığının fedakarlıklarıyla, zorluklarla okumuş, Kara Harp Okulu'nu bitirmiş, jandarma teşkilatımızın tarihteki ilk kadın ilçe jandarma komutanı olmuştu. Türkiye'nin iftihar vesilesi, pırıl pırıl, Atatürkçü, yurtsever bir subaydı.

*

Türk Silahlı Kuvvetleri'ni mermi bile sıkmadan imha eden Balyoz kumpası, onu da hedef almıştı.

İsimsiz bir ihbar mektubu ve sahte ses kayıtları vardı.

Bekardı, özel hayatına dair iftira atılıyordu.

Disiplin soruşturması açıldı.

“Bu ses bana ait değil, ses örneklerimi alın, kriminal inceleme yapın” diye çırpındı, nafile.

İftirayı atan, kararı da çoktan vermişti.

Soruşturma, güya soruşturmaydı, kriminal inceleme filan yapılmadı, TSK'dan atıldı!

*

İşte bu nedenle, kahramanı olarak gördüğü kadın avukatın kapısını çalmıştı.

*

(Şule Nazlıoğlu Erol, bürosundaki avukatlardan Mustafa Yuvanç'la birlikte hukuk mücadelesine başladı. Buraya bir parantez açalım... Mustafa Yuvanç, aslında kurmay albaydı. Balyoz kumpasıyla hapse atılmış, Hasdal'da Mamak'ta üç sene yatmış, yargılanırken Dokuz Eylül Hukuk Fakültesi'ni bitirmişti. Balyoz mağduru 20 subay gibi, onun avukatı da Şule Nazlıoğlu Erol'du. Tahliye olunca... Şule Nazlıoğlu Erol telefon etti, “gel yanıma beraber çalışalım” dedi. Kurmay albay Mustafa Yuvanç, bu şekilde avukat oldu. Kaderin rövanşına adeta, ilk ele aldığı dosya, Balyoz mağduru Songül binbaşının dosyasıydı.)

*

İlk iş... İçişleri bakanlığı teftiş kurulu devreye sokuldu. Ses kayıtlarının ve ihbar mektubunun sahteliği kanıtlandı. “Göreve iade” raporu çıktı. Bu kapı gibi rapora rağmen, jandarma genel komutanlığı ne yaptı biliyor musunuz? Raporu sakladı! Fetocuların maskeli elleri çalışıyor, hukuk engelleniyordu. Bu rapor bizzat jandarma genel komutanlığı tarafından saklandığı için, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'nde açılmış olan dava kilitleniyor, duruşmalar habire erteleniyordu. Bunun üzerine, Başbakanlık Bilgi Edinme Yüksek Kurulu'na itiraz edildi. İtiraz haklı bulundu. Jandarma genel komutanlığı altı ay sonra raporu vermek zorunda kaldı. Rapor, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi'ne sunuldu, her şey gayet netti, iğrenç iftiraydı, iki'ye karşı üç oyla göreve iadesine karar verildi.

*

(Buraya bir parantez daha açalım... Songül binbaşının göreve iadesine iki üye “olmaz” demişti. Ret oyu veren bu iki üye, 15 Temmuz darbe girişiminden sonra, fetoculuktan yargılanıyor!)

*

Göreve iade kararı nihayet çıkmıştı ama, çile bitmemişti. Ekim 2015'te karar çıkmasına rağmen, tebligat anca iki ay sonra yapıldı, anca dört ay sonra görevine iade edildi. Bir gün bile fazladan manevi işkence yapmak, kar sayılıyordu. Usansın, bıksın, istifa etsin, ordudan ayrılısın isteniyordu.

*

Eziyet üç sene sürdü.
Pes etmedi, ruhen teslim olmadı.

*

TSK'dan ihraç edildiği dönemde, maaşı kesildi, hiçbir geliri olmadan yaşadı. Subaylıktan atıldığını ailesi, anacığı bilmiyordu. Söyleyememişti. Fetocu hainler öylesine alçakça saldırmıştı ki... Ankara'da aldığı küçücük evinin kredi borçlarını ödeyemediği için, icralık oldu, kapısına haciz dayandı. Üç beş kuruş birikimiyle, kelimenin tam manasıyla ekmek-peynirle direnmeye çalışıyordu. Arkadaşlarının geçici bir iş bulalım önerilerini tersliyor, üniformamı elimden aldılar ama ben Türk subayım, bu iftiradan temize çıkmadan başka işte çalışmam, hayatıma bu şekilde devam edemem diyordu.

*

(Unutanlar ve unutmak isteyenler için hatırlatalım... Sahte cephanelik kazıları TRT'den naklen yayınlanırken, şeref madalyalı subaylarımız kahrından kafasına sıkarken, yetmez ama evet denirken, kurban olduğum Allahım verdikçe veriyor diye kahkaha atılırken, Türkçe olimpiyatında Afrikalı çocuklara gesi bağlarında dolanıyorum söylenirken, sayın hükümetimiz “muhterem hocaefendi” diye övgüler düzerken, Türkiye bağırsaklarını temizliyor diye alkışlanırken, haysiyetsiz basınımızın manşetlerinde sevinçten havayı fişekler fırlatılırken, yaşıyordu tüm bunlar.)

*

Neticede, temize çıktı, her zamanki gibi pırıl pırıl, görevine iade edildi.

Bir ay sonra, yarbay rütbesini taktı.

Şırnak'a tayini çıktı.

*

Anne-kız, abla-kardeş olmuşlardı.

Varlığıyla onur duyduğumuz Şule Nazlıoğlu Erol, aldı karşısına Songül'ü, “bak kızım” dedi, “hukuki süreçte açıkça gördük ki, bu hainler hâlâ görevde, sinsi sinsi ellerinden gelen her türlü çirkinliği yapmaya devam ediyorlar, vazgeçmeyeceklerdir, kendini temize çıkardın, bırak, bu tayin bile sana gözdağı” dedi.

*

Ama, görevine aşıktı. Bırakmayı aklının ucundan bile geçirmiyordu. Harp okulundan mezun olduğu günkü kadar heyecanlıydı, “teğmen ruhu ile her yere giderim” dedi. Sarıldılar, vedalaştılar.

*

Helikopter.

13 şehit.

*

Yazık oldu Songül'e, hepsine.

Yazıklar olsun bu ülkeye.

 Yılmaz Özdil Tüm Yazıları için
tıklayın

 Loading...